

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen**
- **Definitieve goedkeuring**

1. INHOUDELIJK**1.1. Situering**

Op 15 december 2017 besliste de Vlaamse Regering de inning van de belastingen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2° en 3°, van de Bijzondere Financieringswet van 16 januari 1989, in eigen beheer te nemen met ingang van 1 januari 2019 (VR 2017 1512 DOC.1285/1BIS). Onder deze belastingen worden de belasting op de spelen en weddenschappen (SW), de belasting op de automatische ontspanningstoestellen (AOT) en de openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken begrepen. De beslissing tot overname van de dienst werd decretaal onderschreven door artikel 31 van het decreet van 8 december 2017.

Het “voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen” integreert de bepalingen uit het Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB) in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF).

Het voorontwerp werd op 30 maart 2018 een eerste maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering (cf. VR 2018 3003 DOC.0313/1BIS). Na advies van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Kansspelcommissie (KSC) keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp een tweede keer principieel goed (cf. VR 2018 0106 DOC0572/1).

1.2. Advies Raad van State

De Raad van State heeft advies 63.644/3 uitgebracht op 5 juli 2018. Hieronder en in de memorie van toelichting worden de bemerkingen van de Raad besproken.

a) Randnummer 3: bevoegdheid omschrijving belastingplichtigen

De Raad stelt dat het aanwijzen van de belastingplichtigen een federale bevoegdheid is aangezien het nauw samenhangt met het bepalen van de belastbare materie. Net zoals het geval was bij de totstandkoming van de VCF (decreet van 13 december 2013) en bij de integratie van de erf- en registratiebelasting (decreet van 19 december 2014) wordt het voorstel van de Raad aangaande het aanwenden van het begrip ‘overeenkomstig’ bij de vormgeving van de belastingplichtige niet gevolgd. Er wordt immers geoordeeld dat de omschrijving en invulling van het begrip ‘belastingplichtige’ wel degelijk behoort tot de gewestelijke bevoegdheid. De federale overheid is immers enkel nog bevoegd voor de bepaling van de belastbare materie. Dit niet alleen op basis van

de impliciete wens van de bijzondere wetgever om homogene bevoegdheidspakketten over te dragen maar ook op basis van de expliciete wens van diezelfde wetgever om een gewest toe te laten een dienst in eigen beheer te nemen. Het begrip belastingplichtige ingevolge de VCF slaat immer op wiens hoofde de belasting wordt geheven. De omschrijving van wie dergelijke belastingplichtige is, wordt als een noodzakelijk corollarium beschouwd van de mogelijkheid om zelf de dienst vorm te geven.

In tegenstelling tot wat de Raad stelt is er inhoudelijk geen verschil tussen het ontworpen artikel 2.12.2.0.1, tweede lid en het oorspronkelijke artikel 52 WIGB. Ook voor de belastingplichtigen voor automatische ontspanningstoestellen verandert er inhoudelijk niets: de tweede zin van artikel 78 WIGB wordt immers hernomen in het ontworpen artikel 3.10.4.4.6.

b) Randnummer 4: belastingbevoegdheid lokale besturen

In haar advies stelt de Raad van State in randnummer 4 vragen bij de motivering van de noodzakelijkheidsvoorwaarde omdat het een loutere overname van de bepalingen uit het WIGB betreft. Het Grondwettelijk hof aanvaardde nochtans in haar arrest 2002/85 van 8 mei 2002 dat de decreetgever het noodzakelijk kon achten een soortgelijke regelgeving (als in WIB92 in het concrete geval) over te nemen vanuit een bekommernis voor een duidelijke en coherente regelgeving. Zolang de weerslag op de aan de wetgever voorbehouden bevoegdheid marginaal is en de decreetgever zich beperkt tot louter terminologische aanpassingen en geen afbreuk werd gedaan aan de inhoudelijke federale regelgeving, overschreed het Vlaamse Gewest zijn bevoegdheid niet.

In het ontwerp van decreet werd naar aanleiding van het advies van de Raad van State verduidelijkt dat zowel de opcentiemen op de gewestelijke belastingen als zelfstandige lokale belastingen op de spelen en weddenschappen die onderhevig zijn aan de gewestelijke belasting worden bedoeld.

c) Randnummer 5: repertorium automatische ontspanningstoestellen

Het artikel is aangepast aan de opmerking van de Raad van State (randnummer 5). We zien af van de piste om artikel 79, §3 WIGB te behouden en verplichtingen op te leggen aan een ander overheidsniveau, wat niet mogelijk bleek zonder een samenwerkingsakkoord.

De aangifte van een nieuw model dient voor de opstelling, verkoop of verhuur in het Vlaamse Gewest te worden ingediend bij ofwel de FOD Financiën, indien men het toestel wil laten rangschikken voor het volledige Belgische grondgebied. Het Vlaams Gewest engageert zich dan om de beslissing van de FOD financiën over te nemen. Ofwel dient men de aangifte tot rangschikking in bij de Vlaamse Belastingdienst indien men het toestel enkel wil laten rangschikken voor het Vlaamse grondgebied.

d) Randnummer 6: mededeling technische voorschriften (richtlijn (EU) 2015/535)

In randnummer 6 stelt de Raad van State de vraag of artikel 3.3.1.0.14, 3.3.1.0.16 en 3.12.4.0.1 als technische voorschriften kunnen worden beschouwd in de zin van Richtlijn (EU) 2015/1535 en aldus het ontwerp van decreet aan de Europese Commissie moet worden meegedeeld. De genoemde artikelen introduceren echter geen technische voorschriften voor producten en diensten en houden geen verbod in tot het gebruik van een bepaald toestel.

Artikel 1 (f) *in fine* van de EU-richtlijn 2015/535, waar de Raad van State naar verwijst, stelt immers dat bij niet-naleving van het technisch voorschrift, *“de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden”*. Dat is in deze fiscale wetgeving echter niet het geval: bij niet-naleving van de regels, stelt men zich bloot aan een ambtshalve aanslag én een belastingverhoging, maar niet aan een verbod. De technische voorschriften die de markt van kansspelen wil reguleren, worden geregeld in de Kansspelwet, niet in de belasting op spelen en weddenschappen.

De technische regels waaraan automatische kansspeltoestellen moeten voldoen, worden bepaald in de Kansspelwet van 8 mei 1999. Artikel 48 bepaalt dat de verkoop, de verhuur, de leasing, de levering, de terbeschikkingstelling, de invoer, de uitvoer, de productie, de diensten inzake

onderhoud, herstelling en uitrusting van kansspelen, slechts kan plaatsvinden na toekenning van een vergunning klasse E. Artikel 52 en 53 bepalen op welke wijze een toestel, teneinde op het Belgische grondgebied te kunnen worden verkocht of geëxploiteerd, goedgekeurd moet worden door de bevoegde commissie.

Artikel 3.3.1.0.14 heeft betrekking op de aangifte van de intentie tot inrichting van een spel of weddenschap (met het oog op controle en taxatie) en artikel 3.3.1.0.16 betreft de aangifte voor de belasting op automatische ontspanningstoestellen. Ook artikel 3.12.4.0.1, dat stelt dat elk nieuw type of model van een automatisch ontspanningstoestel vooraf moet worden aangegeven, houdt geen enkel technisch voorschrift in.

Artikel 3.12.4.0.1 bepaalt dat een nieuw type toestel vooraf moet worden aangegeven met het oog op de rangschikking, vermeld in artikel 2.13.3.0.1. Ook deze bepaling legt geen (de facto) technisch voorschrift op en beïnvloedt het gebruik van de dienst niet. In het artikel werd zelfs bepaald hoe een artikel wordt gerangschikt bij niet-aangifte. Het is de logica zelve dat in dat geval, bij gebrek aan een voorafgaande beoordeling, het hoogste tarief wordt toegepast.

e) Randnummer 7: aanvraag vrijstellingen

De Raad stelt dat best uitdrukkelijk wordt bepaald of de van belasting vrijgestelde spelen en weddenschappen een voorafgaande aangifte en een aangifte moeten indienen. Vanuit het oogpunt van administratieve lasten wordt daarom zowel in ontworpen artikel 3.3.1.0.14 en 3.3.1.0.15 een lid toegevoegd dat bepaalt dat in die gevallen geen aangifte nodig is.

f) Randnummer 8: betekenis 'opzettelijk'

De opmerking dat het woord 'opzettelijk' in ontworpen artikel 3.15.3.0.12 evengoed kan worden weggelaten, wordt gevolgd.

g) Randnummer 9: opheffingsbepaling

Op vraag van de Raad van State werd de opheffingsbepaling voor de artikelen in het WIGB m.b.t. de belasting op de spelen en de weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen niet in een vervangingsbepaling maar in een aparte bepaling opgenomen, waarbij evenwel de integratie in artikel 5.0.0.0.1 VCF werd behouden.

h) Randnummer 10: openingsbelasting op slijterijen van gegiste dranken

Van de opmerking dat openingsbelasting op slijterijen van gegiste dranken niet wordt overgenomen in de VCF wordt akte genomen. Er is geen intentie om het tarief te wijzigen en de belasting dus effectief te innen.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 betreffende het voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen (cf. VR 2018 3003 DOC.0313/1BIS).

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 betreffende het voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen (cf. VR 2018 3003 DOC.0313/1BIS).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 betreffende het voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen (cf. VR 2018 3003 DOC.0313/1 BIS).

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 betreffende het voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen (cf. VR 2018 3003 DOC.0313/1 BIS).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen en aan de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor financiën en begroting, te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie

Bart TOMMELEIN

Bijlagen:

- Ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen
- Memorie van toelichting
- Advies 63.644/3 van de Raad van State